

παραστήσει τὰ πρωτότυπα, ἔξ προκαταρκτικῶν
 χρώματα τῷ Φωτός· δηλ. τὸ Ἐρυθρὸν εἰς τὸ τ,
 τὸ Ὄχρὸν εἰς τὸ σ, τὸ πράσινον εἰς τὸ ρ, τὸ Κυά-
 νεον εἰς τὸ π, ἔξ τὸ Ἰώδες εἰς τὸ ο. ὅρ. γ. 37.

Ἐρ. Πολλὰ καλῶς· ἀλλὰ τί συμπεραίνετε ἐκ
 τούτων;

Α'π. Ὅτι μὲ ἓνα κομμάτι σύρματος σιδήρου Ρ (ἢ μὲ
 ὅ,τι ἄλλο σκιερὸν Σῶμα, τὸ πάχος σχεδὸν ἰσοδου-
 ῖν ἢ μπόρει τινὰς ἐμποδιζοντας τὰς ἀκτῖνας εἰς τὸ κ,
 λ, μ, ν, ξ, γὰ κάμη γὰ χαθῆ ἓνα χρώμα εἰς
 τὸ τ, σ, ρ, π, ἢ ο εἰς καιρὸν ὅπῃ τὰ ἄλλα
 μένουν ὡς πρότερον.

Ἐρ. Τί μᾶς διδάσκει αὕτη ἡ πείρα;

Α'π. Μᾶς διδάσκει πρῶτον, ὅτι αἱ ἀκτῖνες τῷ Φω-
 τὸς προξενῶσιν εἰς τὰ φυσικὰ Σώματα τὰ διά-
 φορα χρώματα· δεύτερον, ὅτι αἱ ἀκτῖνες ὅπῃ
 θλῶνται (ἢ γὰ τζακίζονται) ὀλιγώτερον ὡς εἰς τὸ τ,
 προξενῶσι τὸ Ἐρυθρὸν· ἐκεῖναι δὲ ὅπῃ θλῶνται
 περισσότερον, ὡς εἰς τὸ ο, προξενῶσι τὸ Ἰώδες· ἔξ
 ὅλαι αἱ ἄλλαι ἔμμεσοι ἀκτῖνες προξενῶσι τὰ ἔμ-
 μεσα Χρώματα· τρίτον, ὅτι αὐτὰ τὰ διάφορα χρώ-
 ματα ὑφίστανται πραγματικῶς, ἔξ ἀπολύτως εἰς
 τὰ χρώματα τῷ Φωτός, ἔξ δὲν γίνονται ἀπὸ τὰ
 διάφορα πέρατα τῆς σκιᾶς ὅπῃ προσδιορίζουσι δια-
 φόρως τὸ Φῶς, καθὼς ἕως τώρα ἐνόμιζον ὅλοι
 οἱ Φιλόσοφοι.

Ἐρ. Μοὶ φαίνεται ὡς μὲ τῆτο διδάσκετε, ὅτι τὰ
 Χρώματα δὲν εἶναι φυσικὰ εἰς τὰ Σώματα, ἢ ὅ-